

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobců a) **MUDr. J. K.** a b) **MUDr. J. K.**, oba zastoupeni JUDr. Janou Mikulovou, advokátkou se sídlem v Ostravě-Porubě, Hlavní třída 1023/55, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17.2.2014 č.j. MSK 175999/2013, ve věci nezbytných úprav stavby,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobci domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17.2.2014 č.j. MSK 175999/2013, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců a potvrzeno rozhodnutí Obecního úřadu Háj ve Slezsku ze dne 6.11.2013 č.j. OUHAJ 2402/13, jímž bylo nařízeno obci Háj ve Slezsku provedení nezbytných úprav na stavbě žumpy stavby občanského vybavení na pozemku parc. č. X a parc. č. X v k.ú. Jilešovice.

V podané žalobě žalobci namítli, že stavba žumpy a také domu č.p. X jsou stavby neoprávněné, vybudované bez jejich souhlasu jakožto vlastníků pozemků. Dále uvedli, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů neřeší situaci na místě, ale vede pouze k tomu, že i nadále budou vznikat imise obtěžující žalobce a poškozující jejich pozemky. Rozhodnutí ponechává nezměněnou dosavadní kapacitu jímky, která však nemůže stačit odpadu ze tří bytových jednotek a navíc dešťovému svodu, který je do jímky také veden. Žalobci budou neustále obtěžováni projížděním fekálního vozu po svém pozemku, otevíráním brány, která zajišťuje jejich soukromí, když jejich pozemky jsou bezprostředně navazující a oplocení je společné. Podle žalobců se měl žalovaný zabývat skutečným stavem a tedy i nedostatečnou kapacitou předmětné žumpy, která nemůže být při svém objemu 2 m³ dostačující. Rovněž nebylo vyřešeno, jak vlastník stavby, tj. obec Háj ve Slezsku zjistí v zimě při napadlém sněhu, zda je již jímka plná, když není zajištěna žádná signalizace. V zimních měsících tak bude docházet k přetoku odpadů a tím k imisím. Pozemek se svažuje k domu navrhovatelů, takže jejich obava, že budou poškozováni imisemi, případně neustálým přijížděním fekálních vozů, je oprávněná.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že žalobci předně zaměňují pojem stavby nepovolené s pojmem stavby neoprávněné. Shodnou námitku uplatnili také v prvoinstančním i odvolacím řízení a oba správní orgány se jí podrobně zabývaly. Zdůraznily, že stavbou nepovolenou je stavba, která je realizována bez příslušného opatření či rozhodnutí stavebního úřadu, případně v rozporu s ním a důsledky takové stavby nebo její změny jsou upraveny ve stavebním zákoně, naproti tomu stavbou neoprávněnou je stavba realizovaná na cizím pozemku bez toho, že stavebník získal k pozemku právo s možností stavby. Důsledky neoprávněné stavby pak řeší zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění. Také další část žaloby směřuje nikoli proti předmětu rozhodnutí, tj. nezbytným úpravám na stavbě žumpy, ale proti změně stavby č.p. X, která byla provedena v průběhu let 1996-1997, kdy byly v budově vybudovány tři byty a dále proti stavbě žumpy, kdy z její kapacity žalobci dovozují obtěžování častým projížděním fekálního vozu, neustálým otevíráním brány a tím porušování jejich soukromí. Nesprávnost napadeného rozhodnutí pak žalobci spatřují jedině v tom, že neobsahuje podmínky pro umístění takového zařízení, které by signalizovalo naplnění jímky a hrozí přetok fekálií na jejich pozemek. Žalovaný zdůraznil, že předmětem řízení a napadeného rozhodnutí byly pouze nezbytné úpravy na stavbě žumpy nikoliv samotná stavba žumpy, stejně jako nebyla předmětem řízení stavba budovy č.p. 81 a její změna. Dále žalovaný uvedl, že pro původní stavbu občanského vybavení – stavbu hasičské zbrojnice – bylo tehdejší Okresním národním výborem v Hlučíně vydáno k žádosti tehdejšího Místního národního výboru Jilešovice stavební povolení ze dne 3.5.1956 č.j. Výst.-794/1956/Br a následně i povolení k užívání stavby ze dne 11.10.1957 č.j. Výst./16-1335/1957/BR. Dne 11.6.1996 pak bylo pod č.j. Výst. 774/96 vydáno Obecním úřadem Háj ve Slezsku stavební povolení pro stavbu „Rekonstrukce hasičské zbrojnice na sociální byty“. Z ověřené projektové dokumentace vyplývalo, že odpadní vody ze stavby budou svedeny do stávající žumpy. Z uvedeného plyne, že stavba budovy č.p. X, jejíž součástí byla i stavba žumpy, stejně jako následná změna stavby byly řádně povoleny a bylo povoleno také jejich užívání. Není proto pravdou, že nezbytné úpravy byly nařizeny na stavbě nepovolené. V podrobnostech žalovaný odkázal na obsah napadeného rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně a navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že oznámením ze dne 29.1.2013 bylo zahájeno řízení o nezbytných úpravách žumpy stavby občanského vybavení. Dne 26.3.2013 proběhla kontrolní prohlídka dotčené stavby, které se účastnili žalobci i jejich právní zástupkyně. Dle protokolu z kontrolní prohlídky č.j. OUHAJ 401/2013 není stavba užívána v souladu s ověřenou projektovou dokumentací, zejména s technickou zprávou, neboť ze stavby žumpy je proveden výtok kameninovým potrubím, který je napojen na dešťovou kanalizaci budovy hasičské zbrojnice, jež je napojena do dešťové kanalizační stoky na pozemku parc. č. X. Dle technické zprávy, která je součástí ověřené dokumentace stavby, mají být splaškové vody svedeny do bezodtokové jímky. Součástí protokolu je také pořízená fotodokumentace. Žalobci ve svém písemném vyjádření ze dne 5.4.2013 uvedli, že nedají žádný souhlas se stavbou, zdůraznili, že stavba budovy i stavba žumpy byly provedeny na pozemcích, jichž jsou žalobci vlastníky, bez jejich souhlasu či souhlasu jejich právních předchůdců. Obec nemá žádný občanskoprávní titul k pozemkům, na nichž jsou stavby postaveny. Jde tak o svévolné zasahování do vlastnického práva žalobců. Rozhodnutím ze dne 6.5.2013 č.j. OUHAJ 15/2013/Výst./Fr stavební úřad rozhodl o nezbytných úpravách. Na základě odvolání žalobců bylo toto rozhodnutí zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 23.8.2013 č.j. MSK 93085/2013. Důvodem zrušení prvostupňového rozhodnutí byla jednak skutečnost, že dle žalovaného byl stavební úřad oprávněn nařídit pouze takové úpravy, které by spočívaly v zaslepení otvoru žumpy v místě napojení odvodního potrubí, nikoliv v odstranění zbývajících částí výtakového potrubí. Dalším důvodem bylo určení konkrétního veřejného zájmu provedení nezbytných úprav v souladu se zákonným požadavkem ust. § 132 odst. 5 stavebního zákona. V rámci dalšího řízení žalobci ve svém vyjádření ze dne 21.10.2013 setrvali na svých předchozích námitkách a dále uvedli, že zaslepení žumpy nepokládají za opatření, které by vedlo k odstranění následků imisí a pokládají je za naprosto nedostatečné. Navrhli odstranění žumpy ze svého pozemku a provedení takových opatření, která by odstranila následky již vzniklých imisí. Rozhodnutím ze dne 6.11.2013 č.j. OUHAJ 2402/2013 vydal Obecní úřad Háj ve Slezsku rozhodnutí o nezbytných úpravách na stavbě žumpy stavby občanského vybavení na pozemku parc. č. X a X v k.ú. Jilešovice. Nezbytné úpravy spočívají v zaslepení otvoru ve stěně žumpy, tj. v místě napojení odvodního (výtakového) potrubí ze žumpy a uvedení stavby do stavu, který odpovídá ověřené projektové dokumentaci. Po provedené úpravě se bude jednat o bezodtokové zařízení sloužící k akumulaci odpadních vod. V odůvodnění rozhodnutí stavební úřad označil za veřejný zájem, pro který byly nezbytné úpravy nařízeny, skutečnost, že stavba není užívána jen k povolenému účelu. V další části rozhodnutí stavební úřad uvedl k tvrzení žalobců, že nedají souhlas ke stavbě, že pokud nedojde ke vzájemné dohodě mezi vlastníkem stavby a žalobců, bude nutno obrátit se s občanskoprávní žalobou na soud, aby určil, že žalobci jsou povinni umožnit vstup na pozemek a strpět z tohoto pozemku provedení nařízených nezbytných úprav. K námitkám žalobců ohledně nesouhlasu se stavbou domu a žumpy na jejich pozemcích v minulosti stavební úřad uvedl, že předmětem tohoto řízení jsou pouze nezbytné úpravy, které mají být provedeny ve stávající žumpě, a proto jsou takové námitky

zcela nevýznamné. Současně poukázal na příslušná správní rozhodnutí vydaná v roce 1956, jakož i v roce 1996, která vylučují, že by šlo o stavby nepovolené. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, v němž zopakovali dosavadní argumentaci. O tomto odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného. V jeho odůvodnění se žalovaný ztotožnil s postupem stavebního úřadu, zdůraznil předmět řízení, kterým jsou nezbytné úpravy na stavbě žumpy provedené ve veřejném zájmu. V další části odůvodnění se žalovaný rovněž vyjádřil k námitkám žalobců, které neměly vztah k předmětu řízení, neboť se týkaly neexistence jejich souhlasu s vybudováním staveb na jejich pozemcích, dále toho, že žalobci nedají jako vlastníci pozemku souhlas s jakýmkoliv úpravami i jejich názoru, že nejlepším řešením by bylo odstranění neoprávněných staveb z jejich pozemku. V odůvodnění žalovaný aproboval právní závěry, které učinil již správní orgán I. stupně. Žalovaný se ztotožnil s názorem stavebního úřadu, že v daném případě došlo k naplnění veřejného zájmu dle ust. § 132 odst. 3 písm. b) stavebního zákona, tj., aby stavba byla užívána jen k povolenému účelu.

Podle ust. § 137 odst. 1 písm. f) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění (dále jen stavební zákon) stavební úřad může nařídit vlastníku stavby, stavebního pozemku nebo zastavěného stavebního pozemku nezbytné úpravy k zajištění účinného odvádění a zneškodňování odpadních vod v souladu s právními předpisy, k usnadnění průtoku přívalových vod nebo k zamezení vnikání povrchových vod do staveb a na přilehlé pozemky.

Podle ust. § 137 odst. 3 věty první stavebního zákona nezbytné úpravy podle odstavce 1 může stavební úřad nařídit pouze v případě, že stavba nebo zařízení nejsou postaveny a užívány v souladu s podmínkami danými povolením stavebního úřadu.

Krajský soud předesílá, že se zcela ztotožňuje s názorem správních orgánů obou stupňů, že žalobci opakovaná námitka neoprávněnosti staveb, k jejichž provedení jako vlastníci pozemků nikdy nedali souhlas, nemá v posuzovaném řízení své místo, neboť jeho předmět je vymezen otázkou nezbytných úprav stavby. Označená námitka je svou povahou občanskoprávní námitkou, a proto se krajský soud také plně ztotožňuje s poučením, kterého se žalobcům dostalo správními orgány obou stupňů, a to, že s námitkou tohoto druhu se mají obrátit na obecný civilní soud. Totéž platí pro námitku narušování soukromí žalobců v souvislosti s vyjížděním fekálních vozů k jímce přes pozemky žalobců. Do této kategorie námitek však již nespadá žalobci rovněž v průběhu správního řízení opakovaně namítaná existence imisí, které je dle jejich tvrzení neustále poškozují a znehodnocují jejich pozemky. V souladu s ust. § 132 odst. 5 stavebního zákona správní orgán I. stupně určil jako veřejný zájem nařízení úprav požadavek, aby stavba byla užívána jen k povolenému účelu (§ 132 odst. 3 písm. g) stavebního zákona), s čímž nelze nesouhlasit. Schválenou projektovou dokumentací a místním šetřením bylo prokázáno, že stavba žumpy byla projektována jako bezodtoková jímka odpadních vod, ovšem reálný stav nasvědčoval jímce s odtokem. Tato skutečnost zcela jistě naplňuje veřejný zájem dle ust. § 132 odst. 3 písm. b) stavebního zákona, neboť stavební úřad je povinen zajistit, aby stavba byla užívána k povolenému účelu, tj. jako bezodtoková jímka. S ohledem na provedené šetření a námitky žalobců v průběhu řízení lze mít za prokázanou i tu skutečnost, že faktický stav žumpy také negativně ovlivňoval

pozemky žalobců, kteří opakovaně poukazovali na jejich znehodnocení imisemi odpadních vod. Tomu však mají do budoucna zabránit nezbytné úpravy nařízené stavebním úřadem spočívající v zaslepení odtoku ze stávající jímky. Stavební úřad tedy dospěl k závěru, že důvodem závadného stavu je skutečnost, že stavba byla užívána v rozporu s povolenou projektovou dokumentací. Tento stav byl napraven napadeným rozhodnutím, takže je lze vnímat jako rozhodnutí vyznívající ve prospěch zájmů žalobců. Krajský má tudíž za to, že s námitkou opakujících se imisí z odpadních vod znehodnocujících pozemky žalobců se správní orgány vypořádaly samotnou podstatou rozhodnutí o nařízení nezbytných úprav. Jinou otázkou je kapacita odpadní jímky. Jak žalovaný uvedl na str. 6 odst. 1 napadeného rozhodnutí, z ověřené projektové dokumentace je znatelné, že odpadní vody ze stavby „Rekonstrukce hasičské zbrojnice na sociální byty“ budou svedeny do stávající žumpy. Jelikož označená stavba, která proběhla v letech 1996-1997, byla stavbou povolenou, mohou nezbytné úpravy odpovídat toliko kritériím stanoveným v původní projektové dokumentaci. Nad její rámec nelze nezbytné úpravy činit, neboť by se již nejednalo o nezbytné úpravy, ale o změnu stávající stavby. V posuzovaném řízení takový postup nebyl možný.

Žalobci v podané žalobě dále uvedli, že napadeným rozhodnutím budou dotčeni na svých právech jednak tím, že zejména v zimních měsících bude docházet k přetoku odpadů a tím vzniku imisí a dále tím, že vzhledem k malé kapacitě odpadní jímky budou ve svém soukromí rušeni neustálým příjížděním fekálních vozů.

Jak již soud zmínil shora, změna kapacity odpadní jímky přesahuje rámec řízení o nezbytných úpravách stavby. Tvzení o přetékání odpadů je vedeno v hypotetické rovině a souvisí s otázkou kapacity jímky. Lze k tomu pouze uvést, že pokud taková situace v budoucnu nastane, bude muset být ze strany příslušných správních orgánů adekvátně řešena. Soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání správního rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Nemůže proto předjímat posuzování situace, která dosud nenastala. Pokud jde o další část žalobního tvrzení, tj. obtěžování žalobců v jejich soukromí častými příjezdy fekálních vozů, jedná se o námitku občanskoprávního charakteru, jak již bylo shora uvedeno a k jejímu řešení není příslušný soud ve správním soudnictví.

Na základě uvedené právní argumentace krajský soud žalobu zamítl, když ji neshledal důvodnou (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 27. dubna 2016
JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu